

# І – И

## І пишеться:

### У словах іншомовного походження:

1. Завжди на початку слова:  
*істина, Італія, інструкція, Ізабелла*
2. Після приголосного перед голосним та перед йотацією:  
*авіація, фіалка, геніально, соціально, радіус, тріумф, аудієнція, клієнт, операція, Ріо-де-Жанейро, Греція, Чіатурі.*
3. Після губних **б, п, в, м, ф**:  
*вітамін, фінанси, бізнес, відеозал, пірат, Бірма.*
4. Після **г, к, х**:  
*гіпербола, гірлянда, кіно, хімія, Гіндукуш, Хібіни, Кіплінг.*
5. Після **л, н**: *літера, німфа, піанісимо.*
6. У деяких географічних назвах після **з, с**:  
*Сімферополь, Сідней, Зімбabwe*
7. У кінці невідмінюваних загальних та власних назв:  
*таксі, журі, візаві, колібрі, поні, парі, мерсі, попурі; Капрі, Нагасакі, Сочі, Батумі, Сомалі, Поті, Джерсі*
8. У прізвищах після всіх приголосних, крім шиплячих та **ц**:  
*Дідро, Меріме, Сінклер, Філдінг, Грімм, Паганіні*
9. У деяких власних назвах між приголосними:  
*Лісабон, Монтевідео*

### В українських словах:

1. Завжди на початку слова:  
*інший, ім'я, істина*
2. У префіксах **від-**(-віді), **під-**(-піді), а також **прі-**(який уживається тільки у трьох словах *прізвище, прізвисько, прірва*)
3. У суфіксах
  - **-ість, -іть, -ів**:  
*легкість, співучість, гуркіт, батьків (батьківський), царівна;*
  - **-інь, -іш(ий), -ісіньк(ий), -юсіньк(ий)**:  
*теплінь, широчінь, височінь, далечінь; тихіший, стрункіший, гарячіший; новісінький, малюсінький;*

- **-іння** (в іменниках, утворених від дієслів):  
*ходити – ходіння, сушити – сушіння, смажити – смажіння, кришити – кришіння;*
- **-іння** (збірна назва від іменника на *-інь*):  
*волосінь – волосіння, камінь – каміння, корінь – коріння.*

## **И пишеться:**

### **У словах іншомовного походження:**

1. Після букв **д, т, з, с, ц, ч, ш, ж, р** («*Де ти з'їси цю чашу жиру*») **перед наступним приголосним:**  
*директор, інститут, позиція, таксист, цирк, шифер, режим, коридор.*
2. Як **виняток** **И** пишеться після інших букв:
  - у давно запозичених словах:  
*бинт, вимпел, графин, кипарис, кит, мигдаль, миля, скипидар, спирт, шпиталь, імбир, єхидна, химера;*
  - у словах, запозичених із східних мов:  
*башир, калмик, киргиз, кизил, кинджал, кисет, кишлак, кумис.*
3. В основах **власних назв** після **шиплячих та ц** перед наступним приголосним:  
*Чингізхан, Цицерон, Шиллер, Вашингтон, Чикаго, Алжир, Вірджинія.*
4. В географічних назвах:
  - після **р, д, т** перед приголосним (крім й):  
*Великобританія, Крит, Мадрид, Кордильєри, Тибет, Аргентина, Ватикан;*
  - у кінцевих сполученнях – **ида, -ика:**  
*Антарктида, Флорида, Америка, Мексика, Корсика*
  - у назвах: *Єгипет, Вифлеєм, Єрусалим, Сирія, Сицилія, Пакистан, Китай, Бразилія.*

### **В українських словах:**

1. У префіксах **ви-, при-:** *вийти, вибір, привабливий, прикрасити.*
2. У суфіксах **-ик, -иц(я), -ич, -ищ(е), -иськ(о)** а також **-ив(о), -ин(а), ин(я), -ин(ий), -ит(ий), -ист(ий):**  
*льотчик, льотчиця, москвич, ручище, вершина, княгиня, родовитий, плечистий.*
3. У суфіксі **-иння** (вживається в іменниках із збірним значенням):  
*буряк – бурячиння, мак – маковиння, лопух – лопушиння, шум – шумовиння*